

Et *Flertal* (Venstre og Konservative) fastholdt, at Nævnet hellere maatte være for lille end for stort, naar blot de mere betydende Partier kunde blive repræsenteret i det. De fandt derfor ikke at kunne gaa med til de Radikales Ændringsforslag under Nr. 2, hvorved Nævnets Medlemmer sættes til 20, men for at imødekomme dem stillede de Ændringsforslaget under Nr. 3, hvorved Nævnets Medlemmer sættes til 16, idet de tillige mente, at et lige Tal var rimeligt i et Fællesnævn, og det udenrigspolitiske Nævn blev da talmæssigt jævnyrdigt med Fællesnævnet om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. — Ved Ændringsforslag under Nr. 4 foreslaas det at vælge Suppleanter, der indtræder i Stedet for Medlemmerne, naar nogen af disse er forhindret, idet man ellers kan udsætte sig for, at et Parti, der kun har eet Medlem i Nævnet, ikke kan blive repræsenteret i et Møde.

I Lovforslagets § 2 er Nævnets Opgave fastslaaet i al Almindelighed som den sammen med Regeringen at drøfte Sager af Betydning for Landets Udenrigspolitik og at modtage Oplysninger fra Regeringen om udenrigspolitiske Forhold. Ved Ændringsforslag under Nr. 6 vil man give en noget nærmere Bestemmelse, idet det foreslaas, at Regeringen bør saa vidt muligt forelægge Nævnet udenrigspolitiske Sager, naar de er af større Betydning og ikke allerede har været forelagt Rigsdagen. For øvrigt maa Praksis bestemmes, hvorledes Forholdet mellem Nævnet og Udenrigsministeriet i øvrigt skal udvikle sig.

Ændringsforslag til § 3 under Nr. 8 gaar ud paa, at naar Rigsdagen ikke er samlet, sammenkalder Regeringen Nævnet, ikke blot naar den selv finder det hensigtsmæssigt, men ogsaa naar 6 af Nævnets Medlemmer gennem dets Formand begærer det.

Hele Udvalget har kunnet enes om, at Lovforslagets Bødestemmelser i § 4 for Brud paa Tavshedspligten udgaar, men Venstres og de konservative Medlemmer har dog ment, at Tavshedspligten maa indskræpes særlig overfor Medlemmerne af det uden-

rigspolitiske Nævn, og stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 13.

Ved Ændringsforslag under Nr. 14 foreslaas en ny Paragraf, hvorved det bestemmes, at Nævnet skal afgive Beretning til Rigsdagens to Ting inden Rigsdagssamlingens Slutning om de Sager af større Vigtighed, der har været behandlet i det under Samlingen, og med Hensyn til hvilke Medlemmerne ikke har Tavshedspligt efter § 4, ligesom der ogsaa skal afgives Beretning til Tingene snarest efter Samlingens Begyndelse om de Sager af lignende Art, der har været behandlet i Møder mellem Samlingerne. Naar mindst 6 Medlemmer af Nævnet kræver Beretning om en Sag afgivet til Rigsdagen, skal den afgives.

De *Konservative* kunde have ønsket en mere detailleret Udformning af Forslaget, men er afstaaet herfra under Hensyn til, at dette indfører et i Udenrigsstyrelsen efter vor Opfattelse paakrævet nyt Organ, hvis Udvikling maaske bedst overlades til Praksis. Det samme Hensyn har afholdt Partiet fra mod de andre Partiers Ønske at fastholde de i Lovforslagets § 4 foreslaaede Straffebestemmelser for Brud paa Tavshedspligten, uanset at Partiet i Betragtning af udenrigsministerielle Sagers særlige Karakter endog kunde have ønsket disse Straffebestemmelser væsentligt skærpet.

Et *Mindretal* (Borgbjerg, Hauge, Hans Nielsen, Hans Rasmussen og Stauning) har, som oprindeligt fremhævet, Betæneligheder overfor Planen om Tilvejebringelse af et Fællesudvalg, der ligestiller Landsting og Folketing. Mindretallet anser overhovedet et Udvalg for ufornuddent, naar der paa anden Maade skaffes Rigsdagen Adgang til at føre Kontrol med Udenrigspolitikken, men da Ønsket om et Udvalg har fundet Støtte fra andre Sider i Rigsdagen, har man ikke villet opretholde Modstanden overfor dette.

Mindretallet har, idet man for at imødekomme Ønskerne fra andre Sider tiltræder Lovforslagets § 1 med visse Æn-